

БАБА МАРТА.

Мартеници чудновати
 Бѣли, синички и злати —
 Минзухаръ, синчець, кокиче
 Марта по гори окичи,
 Да сж свѣжи и зелени,
 Да сж дѣхни и засмѣни.

И по вѣтърка крилати
 Тя побърза вѣсть да прати,
 Пойни птички да покани
 Задъ морета и балкани,
 Да прѣхврѣкнатъ вечъ отъ югъ —
 Златно слънце грѣе тукъ!

Ранъ-Босилекъ.

МИШАНКА-ГРИЗАНКА.

Единъ човѣкъ се разхождалъ край рѣката и видѣлъ, че една врана носѣла мишанка-гризанка. Той хвърлилъ единъ камъкъ върху враната и тя изпуснала мишката: мишанка-гризанка паднала въвъ водата.

Човѣкътъ я извадилъ отъ рѣката и я занесълъ у дома си. Той си нѣмалъ дѣца и казалъ:

— Ахъ, защо тази мишанка-гризанка не е момиченце! — И мишанка-гризанка станала момиченце.

Когато момиченцето порасло, човѣкътъ го попиталъ:

— За кого искашъ да се оженишъ?

Момичето казало: